

РЕШЕНИЕ

№ 2121

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 02.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1929** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Г. Д., Е. Е. С., С. Д. Д., П. Е. Д. – Н, Д. Е. Д., С. С. Д., Д. И. Д., В. В. Ж. и П. Д. Д. против заповед № РД-09-50-1265/26.11.2009г. на Г. А. на С. О. (СО). Ответникът в писмено становище заявява, че счита жалбата на част от подателите за недопустима, а в останалата ѝ част – неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата на Е. Е. С., С. Д. Д., П. Е. Д. – Н, Д. Е. Д. и В. В. Ж. е недопустима. Оспорването на тези лица е просрочено, предвид подаването на жалбата след изтичане на законоустановения срок за обжалване, започнал да тече за всяко от посочените лица от уведомяването му за процесната заповед, според отбелязването в представените известия за доставяне. Жалбата на Д. Г. Д., С. С. Д., Д. И. Д. и П. Д. Д. е допустима като подадена от лица, които имат правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Жалбоподателите са наследници на Д. П. Д, видно от удостоверение (УН) № 414/24.03.2009г. на район „П” на СО. Производството по издаване на оспорения акт е образувано по заявление на трима от тях, към което са приложени писмени доказателства за собственост и УН. Предвид позоваването на последните и съвместното подаване на жалба против постановления отказ, съдът в настоящия състав приема, че искането за допускане на устройствена процедура (УП) е направено от името на всички сънаследници – жалбоподателите.

Искането е разгледано от Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ), който със свое решение по т.20 от протокол № ЕС-Г-94/20.10.2009г. е предложил на Г. А. на СО да откаже допускането на УП; изложен е мотив, че имотът попада в обхвата на проект на

план за регулация и застрояване (ПРЗ), процедурата по одобряване на който е напреднала. Въз основа на това решение и в изпълнение на функциите, възложени му със заповед № № РД-09-3345/29.05.2008г. на кмета на СО, изменена с негова заповед № РД-09-4338/02.12.2008г., главният А. на СО е постановил процесния отказ да допусне УП за изменение на действащия подробен устройствен план (ПУП).

Съгласно чл.135, ал.3 ЗУТ, компетентният орган в 14-дневен срок от постъпване на заявлението допуска с мотивирано предписание или отказва да се изработи проект за изменение на плана. Съгласно посочената разпоредба, административният орган дължи да изложи мотиви за решението си само в случай, когато допуска изменение. Това е така предвид основното правило на специалната нормативна уредба, установено в чл.15, ал.1, изр.2 ЗУТ - урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи. Т. е., след влизане в сила на ПУП, последващото му изменение в бъдеще не е допустимо, освен в ограничен брой изчерпателно посочени отделни хипотези; тези изключения не могат да бъдат тълкувани разширително, а в случая не се установява наличие на някое от тях. Поради това, административният орган не е длъжен да обосновава отказа си да допусне изменение с конкретно правно основание. Обратно, в случай че допуска изменението, същият орган трябва да посочи както фактическите обстоятелства, които налагат изменението, така и правното основание, по силата, на което при тези обстоятелства изменението е допустимо от закона.

Същият извод се налага и от разпоредбите на чл.124, ал.2 и ал.3 ЗУТ, съгласно които ПУП се изработват в общия случай от местните или централните органи на изпълнителната власт – т. е., тази дейност е в областта на тяхната компетентност; същите планове могат да бъдат изработвани от други заинтересовани лица, ако това бъде разрешено от посочените органи.

Ето защо, без значение е обстоятелството, че в случая отказът е мотивиран със съображение, което не е изрично уредено в закона основание за отказ. За пълнота на изложението следва да се посочи и, че същото е въпрос на преценка по целесъобразност на ОЕСУТ, както и на административния орган, която преценка не подлежи на съдебен контрол.

Предвид изложеното и като извърши проверка на основание чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването на му не са допуснати съществени нарушения на административно производствени правила; процесният отказ е в съответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК, разноските остават за жалбоподателите така, както са направени.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

I. ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Е. Е. С., с ЕГН *, С. Д. Д., с ЕГН *, П. Е. Д. – Н, с ЕГН *, Д. Е. Д., с ЕГН *, и В. В. Ж., с ЕГН *, против заповед № РД-09-50-1265/26.11.2009г. на Г. А. на С. О..

II. ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. Д., с ЕГН *, С. С. Д., с ЕГН *, Д. И. Д., с ЕГН *, и П. Д. Д., с ЕГН *, против заповед № РД-09-50-1265/26.11.2009г. на Г. А. на С. О..

Решението в частта му по т.І има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд. В частта му по т.ІІ решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: